

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] faaet Erhvervenes Tilslutning i Form af Udtalelser fra disse.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen mente, det vilde være rigtigt at fortælle Vælgerbefolkningen og Befolkningen i det hele taget, at man ikke forholdsvis snart vil kunne ophæve Restriktionerne. Det kan det ærede Medlem godt fortælle Befolkningen. Jeg har ikke fortalt Befolkningen og mit Parti heller ikke, at man snart vil kunne ophæve Restriktionerne, vi har sagt — og det staar vi ved —, at vi vil gøre alt, hvad vi for vort Vedkommende skønner er muligt, for at faa saa mange af Restriktionerne ophævet saa snart, som det paa nogen Maade er gør ligt. Men jeg vover at paastaa, at vi i Øjeblikket paa disse Omraader har betydeligt vanskeligere Forhold end under Krigen. Da var vi nødt til at rette os efter, hvad de tyske Spydstager bestemte, det maatte vi selvsagt finde os i, da vi var de smaa. Vi maatte fortsætte at producere heroppe, og derfor maatte vi tage visse Varer, og da vi var indelukket i den tysk-europæiske Fastlandsfæstning, tog vi imod dem med Glæde, fordi vi ikke kunde faa andre; vi havde en Smule Forbindelse med ganske enkelte, saakaldte neutrale Lande, men vi kunde intet faa fra den store Verden, vi kunde intet faa fra Vestmagterne. I Dag ligger det paa en helt anden Maade, nu kan vi faa Varer fra alle Hjørner af Kloden, men vi er Medlemmer af De Forenede Nationer, og vi maa indrette os derefter, hvilket vi gør med Glæde. Vi kan ikke her i Danmark vente — det kan ogsaa gælde som Svar til det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen — at faa Import af alle mulige Artikler, naar andre mangler. Det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen var inde paa, at vi maatte hellere faa nogle mere nødvendige Artikler end de mindre nødvendige, f. Eks. Mandler, som saa ofte er omtalt. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg siger, at hvad enten vi faar Mandler til Danmark eller ej, faar vi akkurat lige saa lidt Kul og Foderstoffer. Det tror jeg er Svaret paa den Sag.

I øvrigt kan jeg oplyse, at jeg tror ikke, der er kommet mere end til Dækning af et halvt Aars Forbrug paa nærværende Tidspunkt, og dette halve Aars Forbrug er jo ikke noget saa ganske voldsomt for en Artikel, der kan holde sig, naar Urtekræm-

merne ellers opbevarer den paa ordentlig Maade. Alle vore Skuffer for den Slags Artikler var jo ogsaa tomme. I øvrigt er det noget saa ganske underordnet i den samlede danske Husholdning, at det ikke betyder noget. Det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen har imidlertid Ret i, at vi har meget smaat med udenlandsk Valuta, vi har saa at sige intet deraf, og vi har ingen anden Maade at skaffe os udenlandsk Valuta paa end ved at eksportere de tre Ting, som vi kan eksportere fra Danmark, nemlig vore forædlede Landbrugsprodukter, vore Fisk og vore Industrieksportvarer. Det vilde utvivlsomt være til Gavn for hele Menneskeheden, om vi kunde faa nogle Importvarer, som kunde betinge en større Eksport af Landbrugsprodukter og Industriartikler, men det er vi ikke ene om at bestemme, der er vi med i det fælles Samarbejde, og det maa vi rette os efter. Danmark kan ikke alene bestemme, hvordan disse Forhold skal være.

Vi har en Række Handelsaftaler med andre Lande, men de er jo af en saadan Art, at de giver Forpligtelser for os til at levere dette og hint, mod at vi faar de og de andre Varer. Samhandelen foregaar inden for visse Rammer, og det gør det hele betydeligt vanskeligere, end det var før i Tiden. Det er dog mit Haab, at Menneskenes Børn snart vil blive saa kloge, at vi, efter at det fredelige Arbejde er genoptaget, kan faa friere Former paa dette Omraade, og jeg har da ogsaa grundet Formodning om, at fremtrædende Folk i de store Lande har det samme Syn. Vi maa haabe, at der, efterhaanden som vi kommer længere bort fra Krigens Rædsler, vil være visse Muligheder paa dette Felt for at komme ind i andre Arbejdsformer med Hensyn til vor Samhandel med Udlandet, og at der dermed ogsaa bliver Baggrund for, at visse Restriktioner vil kunne ophæves.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen nævnte til Slut Spørgsmaalet om Nyimportørerne. Jeg er principielt ikke uenig med det ærede Medlem i hans Udtalelser herom. Dette Spørgsmaal har vi selvsagt ogsaa vor Opmærksomhed henvendt paa, men kommer der, som jeg sagde i det andet høje Ting forleden, kun en Fjerdedel af den normale Varemængde til Landet inden for et bestemt Fag, saa er der jo ikke meget at